

de vond haar
geschiedte in
luit:
van RALPH
re juffrouw,
enigen en
ff.
der werken
ende ik met
st te kunnen
te zaken in
te toelichting
der dergenen,
in geestelijk
ver-
anuari 1743
hij tot zijn
de zaken.
de echtheid,
niet onwaar-
sardig. Het
zij herinneren
a gevonden.
die „tele-
voelige ver-
te wond der
vroude van
de aan ons
redelijk ons
in gevoelige
swankbare
toeschiedt,
gelooft en
aan waar-
nij althans
daar een
gedachten
uit.
en Kamper
k.
eerdere stuk
leed wezen-
laar toe 200
sieleleven
onbekende
uit van het
nysticisme
u.
aanbevelen.
i met zijn
weer ten
verhelder-
ven zelf er
en meer in
in de uit-
zeker niet
GENEFOR-
het jaar
an en Le
oekje dat,
van ons
nd onmis-
e jaargang
hun werk
r bijhoort,
rijcht van
verzicht
niet aan
ken, welke
sinden in-
de noodige
en een offi-
n vertrou-
the naam-
n zijn er,
eending is,
vaardig en
et alot een
overleden
ZONDAG-
el hebben
ref. Kerk
t: Fagel-
pakkend
i sooveel
RODUCTIE,
de curi-
o, dat de
Zondags-
beogen
en Chris-
te kennis
n of ver-
formeer-
enigen op
i dat ze
ken, maar
het ambt
k'.
e theorie
j denken,
t, dat ze
gebracht,
de Zon-
t, is niet
r oopok
buiten
in elkaar
en exm-
LSTRAAT
EGELING
Zondags-
n al vast
tel STRA-
t, zonder
t is klaar
en met
scholen
G.
assicale
k. staat
6 dagen
erk van
asse,
tha.

Classe Breukelen.

In opdracht der classe roept de kerkraad van Maarsse de kerken der classe Breukelen op ter vergadering, die om bijzondere redenen D.V. reeds den 4en Mei zal worden gehouden.

Punten voor het agendum worden voor 23 April ingewacht bij den eerstondergeteekende.

De kerkraad voornoemd:

A. A. VAN SCHUYLEN, praeses.
J. ROOSKINDAAL, scriba.

Classis Dordrecht.

De kerken deser classis worden bij dezen tegen Dooderday 4 Mei a.s. opgeroepen ter vergadering. Punten voor het agendum worden aan het adres van den eerstondergeteekende verwacht voor of uiterlijk op 18 April.

Namens den raad der roepende kerk te Puttershoek:

A. VOOGEL, voorzitter.
A. WILDEMAN, secretaris.

Classis Gouda.

De kerkraad der Geref. kerk te Krimpen a/d Lek bericht, dat de classis Gouda D.V. vergaderen zal te Gouda op Dinsdag 2 Mei a.s. 's morgens 9 uur in de Noorderkerk.

Punten voor het agendum worden ingewacht voor Dinsdag 18 April e.k. bij den scriba, Van Speijksstraat 105, 's Gravenhage.

Namens den kerkraad voornoemd:

E. J. WIJNTJES, praeses.
T. GOUWENS, scriba.

Krimpen a/d Lek, 31 Maart 1911.

Classis 's-Gravenhage.

De kerkraad der Geref. kerk van 's-Gravenhage bericht, dat de classis 's-Gravenhage D.V. vergaderen zal te 's-Gravenhage op Dinsdag 9 Mei a.s., gewone tijd en plaats.

Punten voor het agendum worden ingewacht voor Dinsdag 18 April e.k. bij den scriba, Van Speijksstraat 105, 's Gravenhage.

Namens den kerkraad voornoemd:

C. LION CACHET, scriba.

Agendum van de Centrale Pastorale

Conferentie (Vereniging van Pred. van de Geref. Kerk) te houden Dooderday 20 April, te Utrecht, 11 uur, in „Irene", Keistraat.

1. Opening door den voorzitter.

2. Mededeelingen van den secretaris en den penningmeester.

3. Bespreking en vaststelling van: a. het concept-staten; b. het concept-huishoudelijk reglement.

4. Kieren van een bestuur.

5. Voorstellen van het comité. A. Aan het bestuur wordt opgedragen: I. Inzake een tijdschrift. a. Medewerkers voor een tijdschrift te zoeken; b. in onderhandeling te treden met het Geref. Tijdschrift, tot overneming of samenwerking; c. voor de eerstvolgende vergadering rond te zenden een concept-regeling van uitgave c.a. van een tijdschrift, en een aanbeveling van leden voor de redactie. II. Inzake de commissien. Instructien te ontwerpen, en aanbeveling van leden. B. De eerstvolgende algemeene vergadering wordt gehouden in Februari. De reden voor deze verandering is: dat, ingeval het Geref. Tijdschrift wordt overgenomen, alles in orde moet zijn voor 1 Mei, den datum voor een nieuwe jaargang. C. De contributie wordt dit jaar gelid voor of in Mei a.s.

Referaat. Ds. J. Dekker, Pred. te Kollum, zal inleiden de bespreking van het belangrijk onderwerp: „De betekenis en taak van de kerk in en voor het Volksleven".

Punten van bespreking: De catechisatie — beantwoordt zij aan het doel, en indien niet, hoe is daarin verbetering te brengen?

Onze roeping tegenover de ethisch-critische propaganda. Is de verkiesing van afgevaardigden naar de meerdere vergaderingen, en ook de wijze van benoemen op de generale Synode, zoo als die behoort te zijn?

Wat te doen om een voldoende aantal geschikte studenten in de Theologie te bekomen?

De vergadering eindigt uiterst 4 uur 30.

Kort verslag der gehouden classicale

vergadering op 2 Febr. 1911.

Da. Heij, die naar toerbeurt praeses is, opent op de gebruikelijke wijze de vergadering.

De actuaalste leest de notulen der vorige Cl. verg. welke onveranderd worden vastgesteld.

Ter vergadering komen de heeren deputaten der Prov. Synode voor art. 49, n.l. Da. v. den Brink en Da. Kaptein, die welkom worden geheeten.

Evenzoo Da. Vonckenberg, die als dienaar van de kerk van Zwijndrecht voor de eerste maal de verg. der Cl. Dordrecht bijwoont.

Komt in behandeling de aanvraag van Da. P. v. Schaik van N.-Lekkerland om emeritaatsverklaring.

Verschiedene stukken, daarop betrekking hebbende worden voorgelezen.

De classis verleent met medewerking der deputaten van Z.-Holland Z. G. aan Da. P. v. Schaik van N.-Lekkerland op de meest eervolte wijze emeritaat, ingaande 1 April 1911, waarvan acte wordt opgemaakt.

Ontvangen een circulaire van de classis Rotterdam, inhoudende mededeeling der geheele afzetting van den dienst des Woords van Da. v. Vesloo. Dit bericht wordt met smart vernomen.

In behandeling komen verzoeken om hulp in de prediking des Woords te Rosendaal, te Noordeloos en te Asperen.

Aangien de kerk van N.-Lekkerland door de classis moet worden geholpen, kan zij aan die verzoeken niet voldoen.

De regeling der predikbeurten voor de kerk van N.-Lekkerland is als volgt:

2 April, Da. v. d. Kamp; 9 April, Da. Meulink; 23 April, Da. van Dam; 30 April, Da. Hepp; 7 Mei, Da. Heij; 14 Mei, Da. de Jonge; 21 Mei, Da. Warner; 28 Mei, Da. Meijne; 11 Juni, Da. Schoemakers; 18 Juni, Da. Vogel; en 25 Juni, Da. Vonckenberg.

Ter behandeling komt het voorstel van Alblas aerdam, inhoudende een nieuwe regeling van de laatste welke volgens Art. 11 en 13 D. K. O. op de kerken worden gelegd.

Het voorstel gaat uit van de gedachte, dat de Cl. Dordrecht zonder steun in haar eigen behoefte voorstaat.

Na langdurige bespreking, besluit de classis een commissie te benoemen, teneinde een betere regeling te vinden in sake Art. 11 en 13 D. K. O. Benoemd worden de broeders Da. de Jonge, ouderling Jonker en v. d. Kamp.

Da. Meijne, deputaat der sending, brengt rapport uit van het werk der sending.

Tot consulent van de kerk van N.-Lekkerland wordt benoemd Ds. Schoemakers van Alblas aerdam.

wordt benoemd Ds. Schoemakers van Alblas aerdam.

De kerk van Puttershoek wordt aangewezen, dat de kerken der classe voor een volgende verg. bijeen te roepen.

Nadat nog enige huishoudelijke zaken zijn behandeld, wordt de verg. gesloten en gaat Da. v. Dam voor in dankzegging.

Op last der classis,

Ds. H. MEULINK, Scriba.

Korte notulen van de vergadering der classis Schiedam op 28 Febr. 1911.

1. Namens de roepende kerk van Rorenborg opent Dr. Greydanus de vergadering met gebed, nadat gezongen is psalm 31 : 19 en gelezen een gedeelte van Gods Woord.

2. Dr. Greydanus spreekt een hartelijk welkomwoord tot alle broeders en inzonderheid tot Da. Diemer van Poortugaal, die voor het eerst ter classicale vergadering aanwezig is. Da. Diemer beantwoordt Dr. Greydanus.

3. Uit de credentiebrieven blijkt, dat de meeste kerken wettig vertegenwoordigd zijn. Hoek van Holland heeft een diaken afgevaardigd, aan wien, redenen gehoord, keurstem wordt verleend. De kerken Vlaardingen B en Maassluis A hebben een instructie.

4. In het moderamen nemen zitting: Dr. Greydanus voorzitter, Da. Goslinga assessor, Da. Van Anken scriba, Da. Van Hoven adj. scriba.

5. Lezing van de notulen der vorige vergadering, welke aanleiding geven tot eenige bespreking.

6. Wordt voorgelezen: 1. een schrijven van de classis Rotterdam, over de afzetting van een dienaar des Woords binnen die classis. Wordt voor kennisgeving aangenomen. 2. Een voorstel van den kerkraad van Hillegersberg aan de classis, in sake de grensregeling tusschen de kerk van Hillegersberg en die van Overschie. De classis oordeelt, dat op dit voorstel niet kan worden ingegaan, aangezien deze zaak eerst door de desbetreffende kerkeraden moet zijn behandeld.

7. Komt in behandeling het protest van Schiedam en Vlaardingen B, tegen het besluit der classis, waarbij de percentage in sake art. 11 uit 3 D. K. O. voor deze kerken is verboden. Na langdurige bespreking neemt de classis aan het voorstel van Da. Berends, n.l. dat de classis besluit aan kerkvisitatoren op te dragen met bekwaam spoed een onderzoek in te stellen naar de geldelijke draagkracht van de kerken der classis, en op de vergadering, waarop omtrent dit onderzoek rapport zal worden uitgebracht, de zaak der percentage-regeling bij vernieuwing aan de orde te stellen.

8. Da. Meynen brengt namens Vlaardingen A en B, rapport uit in sake het beroep van Da. Diemer naar Poortugaal.

9. Een kerk vraagt en ontvangt toestemming, om voort te gaan met het toepassen van den tweede trap der censuur op een lidmaat.

10. Rondvraag naar art. 41 D. K. O. geschiedt.

11. Da. Van Haeringen doet mededeeling van de ingekomen collecten voor het Geref. weeshuis te Middelharis. Hierbij wordt opgemerkt, dat deze kerken hare eigen wezen verzorgen.

12. Als saamroepende kerk voor de volgende vergadering wordt Schiedam aangewezen, datum 9 Mei, voorzitter Da. Van Haeringen. De kerk van Schiedam wordt gemachtigd, zoo noodig, de classis een week vroeger samen te roepen.

13. Lezing der korte notulen.

14. Sluiting der vergadering met dankzegging door Dr. Goslinga.

Op last der classis,

P. VAN HOVEN, Adj.-scriba.

Kort verslag van de vergadering der Geref. kerken in de classis Brielle, gehouden te Hellevoetsluis op Woensdag 1 Febr. 1911.

1. Da. Esselink opent op gebruikelijke wijze de vergadering.

2. Bij 't onderzoek der geloofsbrieven blijkt, dat alle kerken wettig vertegenwoordigd zijn.

3. In 't moderamen hebben zitting: Da. Esselink, praeses; Da. Aalberts, assessor en Da. v. Duin, scriba.

4. Notulen der vorige vergadering gelezen en goedgekeurd. Geresen geschillen in een der kerken tusschen predikant en kerkeraad zijn, blijkens mededeeling van den betreffenden predikant, bijgelegd.

5. Da. Taal brengt verslag uit van de gehouden kerkvisitatie op Flakkee.

6. Aan de kerken van Zwartewaal, Hellevoetsluis, Nieuw-Helvoet, Ooligensplaat en Middelharis wordt ter voldoening aan art. 11 en 13 D. K. O. subsidie toegestaan.

7. Een mededeeling uit de classis Rotterdam wordt voorgelezen; voor kennisgeving aangenomen.

8. Een schrijven van een persoon, die zich beklagt over handelingen van den kerkeraad zijner plaats, zal door den scriba beantwoord worden.

9. In de percentage-regeling wordt deze wijziging gebracht, dat Zuidland in plaats van 14 pCt. zal bijdragen 12 pCt., terwijl de daardoor vrijkomende 2 pCt. door de kerken gesamenlijk zal worden gedragen.

10. De boeken van den quæstor zijn nagezien en in uitstekende orde bevonden.

11. Vacaturediensten zijn als volgt geregeld: Tinte. April Da. Mol, Mei Da. Smallegange; Kockanje. Maart Da. Aalberts, Mei Da. Kok; Hellevoetsluis. Maart Da. v. Duin, Mei Da. Deker; Bommel. Maart Da. Smallegange, April Da. v. Lummel, Mei Da. Taal; Middelharis. April Da. Esselink.

12. De kerk van Melissant vraagt steun aan tot aflossing eener schuld. Deputaten voor art. 11 D. K. O. zullen deze zaak in voorbereiding nemen, om hierover op de eerstvolgende vergadering van advies te dienen.

13. De aanvraag van Stieldam om geldelijke ondersteuning der classis zal alsoog door deputaten in voorbehandeling genomen worden en op de e.v. vergadering worden afgehandeld.

14. De rondvraag naar art. 41 geeft aanleiding om op getrouwe vervulling der vacaturebeurten aan te dringen. De praeses spreekt den wensch uit, dat Da. Smallegange, op wien een beroep werd uitgebracht, vrijmoedigheid mag vinden hiervoor te bedanken.

15. Da. Aalberts sluit de vergadering met dankzegging.

Namens de classis:

W. E. v. DUIN, A. t. scriba.

Buitenland.

Duitsland. De laatste ontwikkeling

der „Pinkerbeweging". Het orgaan van de Gemeenschapsbeweging „Philadelpia" deelt het een en ander mede omtrent de Pinksterbeweging, met het daarmede gepaard gaande spreken in tongen. Volgens dit blad, is een deel van de broeders, die in de „Gemeenschappen" gevonden worden, niet geneigd met de Pinksterbeweging mede te gaan, zonder echter de gemeenschap met de „Pinkerbroeders" af te snijden en zonder hen van de conferentien der Gemeenschappen te willen afhouden. Deze zoogenaaide „neutrale" broeders, waaronder zich de tentzending Vester bevindt, zoeken nu in twee vergaderingen die onderscheidene dagen duurden, een in Palmos (Siegerland), het hoofdkwartier der Deutsche tentzending en de volgende in Vandsburg (West-Prusen), de Pinksterbroeders te overtuigen, dat in de Pinksterbeweging dwalingen in de leer en ongestellige „Ausschreitungen" in woorden en daden voorkwamen, waarvan de leiders der beweging zich moesten zuiveren.

Het resultaat der besprekingen werd neergelegd in drie verklaringen, die in de „Pfingstgrissen" van 18 Dec. l.l. voorkomen. In de eerste verklaring wordt beleden, dat sekere broeders, ook leiders, van geliefde broeders, door God gezegende kinderen Gods getuigd hebben, dat zij de inwoners des Heiligen Geestes misten, omdat zij niet in tongen spraken. Anderen, die in het bezit van geestelijke gaven waren, hebben zich verheven, alsof zij allen daardoor geestelijk hooger stonden en, om zoo te zeggen, Christenen eerste klasse geworden waren. Anderen meenden, dat zij, door het bezit van enkele geestelijke gaven, zoozeer door den Geest geleid werden, dat zij zich door anderen niets meer wilden laten zeggen, en daarbij lijnrecht tegen de Schrift ingingen. Weder anderen hebben uit partijacht op geestelijke gaven zoeken te werken, in plaatsen waar broederlijke liefde en wijsheid dit niet zoo toegelaten hebben, zich daarbij schuldig makende aan geheimzinnigheid, onhelderheid en grove verkeerdheid. Ten slotte hebben zij feitelijk voorgedragen fouten niet genoeg erkend en zelfs vergezocht. Bovendien hebben zij zich daarin berispend, dat zij hen, die hen daarin terecht wezen, niet als hunne vrienden, maar als hunne tegenpartijders aangien en aangeduid hebben. De broeders en zusters worden dan derwege vermaand, zich over die afwijkingen en zonden te verootmoedigen. Om dit recht te kunnen doen, heeft men de volgende vijf stellingen geformuleerd:

1. Voor gedoopten met den H. Geest moet men naar 1 Kor. 12 : 13, alle oprechte kinderen Gods houden, die in den dood van Jezus ingingen en Zijn leven door den H. Geest deelechtig werden. (Rom. 6).

2. Het bezit der geestelijke gaven wij niet zeggen, dat men met den H. Geest gedoopt is. (1 Kor. 12 : 13; Matth. 7 : 20-30). Voor onze verhouding tot God zijn niet de geestelijke gaven, maar leven en wandel in den Geest bepalend. (Gal. 5 : 16-25).

3. Men moet zich niet op de gaven blind turen, en mag niet boven de Schrift uitgaan of zich aan de Schrift stooten, maar de hoofdzaak moet ons zijn: de verheerlijking van Jezus (Gal. 6 : 14); de vorming naar Zijn beeld, (2 Kor. 3), waartoe ook behoort, dat men zich laat zeggen (Jac. 3 : 17); de ware godsdienst (Rom. 12 : 1-2; Jac. 1 : 27); redding van menschenzielen (Matth. 10 : 28) en de toebereiding voor des Heeren komst. (1 Joh. 3 : 3).

4. Waar geestelijke gaven als hoofzaak en als partijzaak beschouwd worden, wordt de geestelijke eenheid met het geheele volk verstoord. De geestelijke gaven zijn tot gemeenschappelijk niet gegeven. Zij kunnen alleen met regen dijk gebruikt worden, waar men ze niet op den voorgrond brengt en ze niet opdrijft. Alle geheimzinnigheden en onhelderheden moeten, als behoorend tot het rijk der duisternis, wegvallen.

5. Laat ons begane fouten niet vergeetliken. Laat ons in zulke gevallen verging zoeken en ze wegdoen. Het betaamt ons niemand ergeris te geven. Daarom moeten wij bereid zijn, ons door iedereen de waarheid te laten aantoonen. (1 Kor. 10 : 32).

Een bemiddeld standpunt namen andere broeders in. Zij verklaarden het volgende: „Wij erkennen met dank aan onze Heere, dat de bovenstaande verklaring een groot deel der punten, die wij als bedenkelijk en tegen de H. Schrift in de Pinksterbeweging hebben leeren kennen, doet wegvallen; zij bewijst ons, dat de leidende broeders geneigd zijn misstanden uit den weg te ruimen. Wij moeten ons verootmoedigen over de groote gebreken, die in deren swaren tijd ook bij ons aan het licht getreden zijn. Wij rekenen daartoe het gebrek aan broederlijke liefde, aan het wederkeerig elkaander verstaan, aan licht uit den Bijbel en de gave dwalende broeders terecht te wijzen, vooral het gebrek aan kracht, om alle machten der sonde en der duisternis te wederstaan. Wij leggen deze verklaring met de bovenstaande af, wij wij gelooven en ook hebben ervaren, dat de „Pinkerbroeders" door broederlijke tegemoetkoming en bespreking, het best van eigen drijverij en sectenmakerij afgehouwen zullen worden. Bij het bestrijden van de „Pinkerbeweging" was niet genoeg genade en broederlijk geduld aanwezig, om in deze beweging te onderscheiden wat van boven en wat van beneden kwam. Als men de geheele beweging als demonisch kenschiet, dwalt men zeer. Men veroordeelde de broeders die daarin medegingen, stelde ze voor als afvalligen of bezetenen, die toch door hun teeder geweten, hun wandel en belijdenis van den Heere Jezus getuigenis geven, dat de H. Geest een overwegende macht in hun leven geworden is. Over de herkomst der tegenwoordig voorhanden zijnde gaven kunnen wij geen oordeel vellen. Wij gaan met de beweging als zodanig niet mede, wij het ons voorkomt, dat de grenzen van het psychische en het geestelijke daarin zijn uitgevallen.

Ten slotte heeft ook de bekende predikant Paul nog een verklaring gegeven, nadat hij de eerste verklaring mede had onderteekend. Daarin zegt hij, dat het gerucht, alsof hij zich van de Pinksterbeweging had losgemaakt, en zijn heiligselscher hetroepen had, valsch is. Hij had de Vandsburger verklaring onderteekend in den zin, zooals Daniel zich boog wegens de zonden zijns volks, al was het persoonlijk niet in hem opgekomen om hen die niet in tongen spreken, te veroordeelen als woode de H. Geest niet in hen; ook heeft hij de geestelijke gaven niet eenzijdig overschat. Hij gevoelt zich mede verantwoordelijk voor gebreken, fouten en zonden, die bij de Pinksterbeweging voorkwamen. Het is zijn innige wensch, dat de Heere bij zijn gansche volk tot zijn volle recht kome,

en alles wegdoe wat Hem niet welbehagelijk is.

Het komt ons voor, dat deze verklaring van den predikant Paul wel uiterst zwak is. Deze predikant heeft toch de geesten, die de Pinksterbeweging in Duitsland in het leven riepen, wakker gemaakt, en had daarom alle oorzaak niet te spreken, dat hij persoonlijk in deze schuld had, en daarover ook voor God in de schuld lag. Doch over het algemeen krijgt men den indruk, dat zij die met de s.g. Pinksterbeweging medegaan, niet genoeg in de diepte van eigen schuld en sonde zijn afgedaald. Als zij dan in de hoogte gaan, moeten zij wel gelijkjen op een vlieger zonder staart of tegenwicht.

De ellende onzer groote gemeenten.

De bekende predikant Kolfhaus te Elberfeld spreekt in de „Reformirte Kirchenzeitung" over de ellende van onze groote kerken. Hij betoogt, dat nog maar een klein aantal gemeentelieden door de prediking bereikt wordt, een gevolg van het feit, dat de groote stadsgemeenten steeds meer verwilderen. Allerlei middelen om hierin verbetering te brengen, worden voorgesteld; men roept om interessante preeken; om levendige, pakkende voordrachten; men wil een langere liturgie invoeren; men verlangt naar muziek bij godsdienstoefeningen; men spreekt van het vertoonen van lichtbeelden. Niemand durft echter voorspellen, dat deze middelen duurzame verbetering zullen aanbrengen. Het eenige middel dat helpen kan, wil men niet; splitsing van de groote kerken in zelfstandige kleine gemeenten met eigen kerkeraad, eigen bestuur der geldmiddelen en met het recht om zelve haren predikant te kiezen. De moeilijkheden die hierbij te overwinnen zijn, schijnen te groot; de gedachte dat de gemeente één moet blijven, is bij de leden die aan hunne kerk gehecht zijn, nog te overwegend.

Eenige jaren geleden werd in den kerkeraad te Elberfeld de vraag aan de orde gesteld, of het niet raadzaam zijn zou, de gemeente te splitsen. De twee mannen die over deze zaak advies moesten uitbrengen, waren eenstemmig in sake de wenschelijkheid der splitsing; ook vonden zij instemming bij een reeks ouderlingen. Nadat men lang gedebatteerd had, werd het plan desonttogenstaande opgegeven, omdat de meerderheid van gevoelen was, dat men de oude eervoorde gemeente niet in stukken mocht verdeelen. Maar men bedacht niet, dat het een illusie is van een oude gemeente te spreken. En zoo bleef het in het massale lichaam van 45,000 menschen bij het oude.

Een kerkeraad staat wel aan haar hoofd, maar zij is niet in staat haar inderdaad te leiden, omdat zij haar niet kan overzien. Voorbeelden wekken. Wij zijn bang voor zulke diep ingrijpende nieuwigheden, wij wij den werkelijken toestand niet klaar onder de oogen willen zien en de eerbied voor overgeleverde vormen te veel gewicht in de schaal legt. Als de geestelijke nood zoo groot is als in onze steden, mag men zich op oude vormen niet blind turen. Wij blijven weerloos, zoo lang wij een groote kerkgemeente blijven.

Daarna deelt pastor Kolfhaus mede, dat men in de Gereformeerde kerk van Rotterdam een voorstel heeft gedaan om tot betere toestanden te komen. Het hatelijke beeld van Frenssen, waarbij hij de kerk vergelijkt met een markteentster, die bij haar gebreken kan de handen wrijft, terwijl de soldaten voorwaarts jilen, heeft velen geërgerd. Maar er was toch een deel waarheid in.

Nu is het niet te ontkennen, dat onze Gereformeerde kerken in de groote steden van Nederland niet op één lijn te stellen zijn met de Gereformeerde kerk van Elberfeld. Daar vindt men 45,000 leden met slechts zes kerken en tien predikanten. Eerst als het aantal kerkgebouwen en aantal dienaars des Woords daar verdubbeld werd, zou men kerkelijk ongeveer in dezelfde conditie zijn als in onze hoofdstad.

Ook kunnen de predikanten in de hoofdstad niet klagen als pastor Kolfhaus, die zegt dat hij elken Zondag een voor hem vreemd publiek voor zich ziet, waarvan hij niet weet, welke geestelijke behoeften het heeft. Doch het is niet te ontkennen, dat er tekenen zijn, die er op wijzen, dat een reorganisatie op den duur niet kan uitblijven.

Frankrijk. Neerleggen van het ambt van dienaar des Woords.

Volgens mededeelingen van den predikant Reias te Parijs, redacteur van den „Protestant", schijnt onder de predikanten van de Fransche Gereformeerde kerken geneigdheid te bestaan, het predikambt neer te leggen. In het jaar nadat scheiding van kerk en staat tot stand kwam, hebben ongeveer 40 predikanten hun ambt vaarwel gezegd, zonder daartoe door ouderdom of ziekte genoodzaakt te zijn. Tal van predikanten, van alle richtingen, leggen hun ambt neer en zoeken een vaste positie of een werking, die met het ambt dat zij tot dusver bekleedden, niets gemeen heeft. De oorzaak van dit verlaten van de banier, is de geringe bezoldiging der predikanten, die, doordat zij te weinig tractement ontvangen, met zware broodzorgen te worstelen hebben, zoo verzeert althans Da. Reias.

Doch de predikant Lacheret betoogt in de „Christianisme", dat de crisis reeds voorbij is, en dat er sedert 1906 geen predikanten geweest zijn die tot een anderen staat des levens overgingen. Evenwel doet de opmerking van Da. Lacheret, dat de Synoden deze zaak ernstig over de oogen zullen moeten sien, vermoeden, dat toch niet alles wat Da. Reias mededeelde, uit de lucht gegrepen is. Het is zeker bedroevend, dat vele Gereformeerde kerken in Frankrijk, niet genoeg kunnen samenbrengen, om haar dienaar des Woords onbezorgd te laten leven. Doch het is nog bedroevender, dat predikanten om der wille van de schrale bezoldiging hun ambt vaarwel zeggen.

Toen Nederland zuchtte onder de tyrannie van Napoleon I, werden de predikanten van hun staatstractement beroofd; de kerken konden of wilden schier niets voor hen doen; en toch is er niet één predikant geweest, die zijn ambt neerlegde.

En in die dagen kon men niet zeggen dat de kerken bloeiden, veeleer had het rationalisme veel verwoest, en de Réveil had zich nog niet geopenbaard.

Gemengd Nieuws.

De Russische „Doema" (volksvertegenwoordiging) heeft een wet tegen het gebruik van alcohol aangenomen. In het eerste artikel wordt daarin bepaald, dat het op straffe van hoogstens een maand gevangenisstraf of 100 Roebels boete verboden is, in drinkgelegheden en plaatsen waar sterke drank verkocht wordt, te leveren op credit, op rekening van den nog binnin te halen oogst, op verpanding van kleederen, gereedschap; ook is het niet geoorloofd alcoholische dranken te geven in ruil voor graan of andere landbouwproducten; ook mag het niet gebeuren, dat men gepresterden

arbeid of schulden met sterke drank in plaats van met geld betaalt. Wanneer een verkoper van sterke drank voor de tweede maal deze bepaling schendt, wordt de straf driemaal grooter, terwijl hem dan het patent voor zijn inrichting ontnomen wordt.

Een voorstel van een lid der arbeidersgroep, om den verkoop van sterke drank elk jaar met 1/10 te verminderen, roodt na verloop van 20 jaar in Rusland geen sterke drank meer te verkrijgen zijn zou, is naar een commissie verwezen. Het is te vrezen, dat dit voorstel niet tot wet verheven zal worden. Immers zou de Staat, werd het aangenomen, veel van zijn inkomsten moeten verliezen. Want gelijk in Frankrijk het tabaksmoopolie door den Staat wordt uitgeoefend; zoo heeft de Russische regering het moopolie van het fabriceren van brandewijn tot zich getrokken.

Tot onse blijdschap heeft de regering van het groot-hertogdom Saksen-Weimar-Eisenach op grond van het algemeen belang" verboden, dat in den schouwburg een voorstelling van het leven van Jezus, volgens een gedicht van Weiser, zal gegeven worden. Wordt eerst bericht, dat de voorstelling moet